

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/73/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113011239
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3113011239.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Dušana Eckera v trestnej veci proti obžalovanému U. U. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. prejednal na verejnom zasadnutí dňa 28. augusta 2013 odvolania obžalovaného U. a prokurátorky Krajskej prokuratúry v Trenčíne v neprospech obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 12. júla 2013, sp. zn. 2T/73/2013 a takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods.1 písm. d/, ods. 2 Tr.por. napadnutý rozsudok sa z r u š u j e vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Na podklade § 322 ods.3 Tr. por. sa obžalovaný U. U. o d s u d z u j e:

Podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. a § 38 ods. 2 Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. sa obžalovaný U. U. na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

II. Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného U. U. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

o d ō v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 12. júla 2013, sp. zn. 2T/73/2013 bol obžalovaný U. U. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

od presne neustáleného obdobia, minimálne však od konca októbra 2012 až do 20.02.2013 od nezistenej osoby z Českej republiky neoprávnene kupoval omamnú látku konope (Cannabic), ktorú prechovával pri sebe, vo svojom vozidle zn. T. VW E., P.: R. XXX BH a na ďalších doposiaľ presne nezistených miestach v rôznych skrýšach, najmä v okolí obce U. a mesta R. v rôznych množstvách, ktorú ďalej za doposiaľ nezistenú odplatu predával doposiaľ nezisteným osobám, pričom dňa 20.02.2013 bolo u neho pri prehliadke jeho vozidla zn. Volkswagen VW E., P.: R. XXX BH, ktoré v tom čase riadil J. H. po ceste číslo I/50 v blízkosti obce D., okres Trenčín v smere z Českej republiky a v ktorom bol obvinený ako spolujazdec vyšetrovateľom PZ zaistený:

- vákuovo uzatvorené plastové vrečko s obsahom 156,30 g konope s priemernou koncentráciou 15,8 % hmotnostných tetrahydrokanabinolu (THC) obsahujúce 24.695 mg THC (stopa č. 3),
- vákuovo uzatvorené plastové vrečko s obsahom 177,96 g konope s priemernou koncentráciou 17,5 % hmotnostných THC obsahujúce 31.143 mg THC (stopa č. 4),
- vákuovo uzatvorené plastové vrečko s obsahom 139,52 g konope s priemernou koncentráciou 19,0 % hmotnostných THC obsahujúce 26.509 mg THC (stopa č. 5),
- vákuovo uzatvorené plastové vrečko s obsahom 180,06 g konope s priemernou koncentráciou 16,1 % hmotnostných THC obsahujúce 28.990 mg THC (stopa č. 6),
- vákuovo uzatvorené plastové vrečko s obsahom 129,80 g konope s priemernou koncentráciou 16,8 % hmotnostných THC obsahujúce 21.806 mg THC (stopa č. 7),
- vákuovo uzatvorené plastové vrečko s obsahom 144,42 g konope s priemernou koncentráciou 15,0 % hmotnostných THC obsahujúce 21.663 mg THC (stopa č. 8),
- vákuovo uzatvorené plastové vrečko s obsahom 157,19 g konope s priemernou koncentráciou 16,1 % hmotnostných THC obsahujúce 25.308 mg THC (stopa č. 9),
- vákuovo uzatvorené plastové vrečko s obsahom 171,82 g konope s priemernou koncentráciou 17,5 % hmotnostných THC obsahujúce 30.069 mg THC (stopa č. 10),
- vákuovo uzatvorené plastové vrečko s obsahom 151,52 g konope s priemernou koncentráciou 14,8 % hmotnostných THC obsahujúce 22.425 mg THC (stopa č. 11),
- vákuovo uzatvorené plastové vrečko s obsahom 136,98 g konope s priemernou koncentráciou 15,5 % hmotnostných THC obsahujúce 21.232 mg THC (stopa č. 12),
- vákuovo uzatvorené plastové vrečko s obsahom 89,85 g konope s priemernou koncentráciou 18,3 % hmotnostných THC obsahujúce 16.493 mg THC (stopa č. 13),
- vákuovo uzatvorené plastové vrečko s obsahom 188,63 g konope s priemernou koncentráciou 16,1 % hmotnostných THC obsahujúce 30.369 mg THC (stopa č. 14),
- vákuovo uzatvorené plastové vrečko s obsahom 166,08 g konope s priemernou koncentráciou 18,2 % hmotnostných THC obsahujúce 30.227 mg THC (stopa č. 15),

teda celkovo bolo u obvineného v jeho vozidle Volkswagen VW Golf, P. nájdených a zaistených 1990,13 gramov konope, čo zodpovedá minimálne 11.030 obvykle jednorazovým dávkam drogy a pri približnej cene 10,-€ za gram konope celková jeho hodnota predstavuje najmenej 19.901,30,-€,

zaistené vecné stopy boli po skúmaní Kriminalisticko-expertíznym ústavom PZ v Bratislave zlikvidované, pričom konope je v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do I. skupiny omamných látok.

Za tento trestný čin bol obžalovaný U. U. odsúdený podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/ Tr. zák., § 38 ods. 2, 3, 8 Tr. zák. a § 39 ods. 1, 3 písm. c/ Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 78 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanému uložený aj ochranný dohľad na 1 rok.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej 15 - dňovej lehote včas podanými odvolaniami napadli prokurátorka v neprospech obžalovaného pre nesprávnosť výrokov o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a obžalovaný U. U. pre nesprávnosť výrokov o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Obžalovaný U. v písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom obhajkyne namietal správnosť napadnutého rozsudku len vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, ktorý považoval za neprimerane prísny s poukazom na jeho postoj k spáchanej trestnej činnosti, na jeho vyhlásenie o vine, ktoré podľa jeho názoru možno postaviť na úroveň dohody o vine a treste s prokurátorom a tiež na okolnosť očakávanej premeny trestu odňatia slobody s podmienečným odkladom, ktorý mu bol uložený v inej trestnej veci. Vzhľadom na tieto okolnosti navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste odňatia slobody, o spôsobe jeho výkonu a aby mu uložil miernejší trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia s poukazom

na to, že u neho nejde o tak narušeného páchatel'a, aby bolo potrebné vplývať na jeho prevýchovu výkonom trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Súčasne navrhol odvolanie prokurátorky ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Prokurátorka v písomných dôvodoch odvolania podaného v neprospech obžalovaného namietala správnosť napadnutého rozsudku len vo výrokoch o uloženom treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu u obžalovaného U. U.. Podľa jej názoru okresný súd pochybil, pokiaľ obžalovanému s použitím § 39 ods. 1 Tr. zák. mimoriadne znížil trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby napriek tomu, že na taký postup neboli splnené zákonné podmienky. Namietala správnosť postupu okresného súdu, keď mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody odôvodnil s poukazom na skutočnosť, že obžalovaný urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. napriek tomu, že priznanie obžalovaného k trestnému činu a jeho oľutovanie nepredstavuje žiadnu mimoriadnu okolnosť, ktorá by v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zák. odôvodňovala zníženie trestu pod dolnú hranicu zákonnej trestnej sadzby. Táto má len a výhradne povahu poľahčujúcej okolnosti, na ktorú je potrebné v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zák. prihliadať pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, vrátane korekcií trestnej sadzby podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. a nasl. K mimoriadnemu zníženiu trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. možno podľa názoru prokurátorky pristúpiť len za existencie takých okolností, resp. pomerov, ktoré sa u trestných činov, resp. ich páchatel'ov bežne nevyskytujú a ktoré je možné vyhodnotiť v prospech páchatel'ov, pričom práve táto ich výnimočnosť alebo neštandardnosť objektívne spôsobuje, že trest ukladaný v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby by bol pre páchatel'a neprimerane prísny a na dosiahnutie účelu trestu by postačoval aj trest kratšieho trvania. V posudzovanej veci vo vzťahu k obžalovanému neboli podľa názoru prokurátorky zistené žiadne výnimočné okolnosti prípadu alebo mimoriadne pomery páchatel'a, ktoré by vyznievali v jeho prospech a ktoré by mali význam pre mimoriadne zníženie trestu, pričom okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku žiadne takéto okolnosti alebo pomery ani neuviedol. Navyše pochybil, keď na predchádzajúce odsúdenie obžalovaného neprihliadol ako na priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h/ Tr. zák. Podľa názoru prokurátorky pritom v trestnej činnosti obžalovaného U. U. boli zistené a prevažujú v rozhodnej miere okolnosti vyznievajúce v jeho neprospech, na ktoré veľmi podrobne poukázala a ktoré podľa nej odôvodňovali u obžalovaného nielen použitie vyššej trestnej sadzby, ale súčasne vylučovali mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. Vzhľadom na uvedené dôvody navrhla, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/ Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil vo výrokoch o treste odňatia slobody a spôsoboch jeho výkonu a aby podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol tak, že uloží obžalovanému U. U. podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. a § 38 ods. 2 Tr. zák. nepodmienečný trest odňatia slobody v dolnej polovici výmery trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia a ochranný dohľad vo výmere 1 rok. Súčasne navrhla odvolanie obžalovaného U. U. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Krajský súd na podklade podaných odvolaní, ktoré mu spolu so spisom boli predložené dňa 5. augusta 2013, na verejnom zasadnutí postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť len napadnutých výrokov rozsudku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu u obžalovaného U. U., ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že dôvodné je len odvolanie prokurátorky podané v neprospech obžalovaného a naproti tomu odvolanie obžalovaného U. U. nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd pri ukladaní trestu odňatia slobody obžalovanému U. U., pri určení jeho výmery a spôsobu jeho výkonu postupoval v rozpore so zákonom. Obžalovanému totiž mimoriadne znížil trest odňatia slobody s použitím § 39 ods. 1 Tr. zák., hoci na postup predpokladaný v citovanom zákonom ustanovení neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. môže súd páchatel'ovi znížiť (uložiť) trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom, ak vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Zo znenia citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že hoci neviaže jeho aplikáciu na „výnimočné“ okolnosti prípadu, ani na „mimoriadne“ pomery páchatel'a, už z názvu ustanovenia § 39 Tr. zák. a jeho výkladu vyplýva, že ide o mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody a nie o pravidelný postup súdu. Z uvedeného dôvodu sa použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. nemôže odôvodniť len bežne sa vyskytujúcimi skutočnosťami,

ale súd môže pristúpiť k mimoriadnemu zníženiu trestu len za existencie takých okolností alebo pomerov, ktoré sa u trestných činov a ich páchatel'ov bežne nevyskytujú a ktoré je možné vyhodnotiť v prospech páchatel'ov. Práve táto ich výnimočnosť alebo neštandardnosť objektívne spôsobuje, že trest ukladaný v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby by bol pre páchatel'a neprimerane prísny a na dosiahnutie účelu trestu by postačoval aj trest kratšieho trvania. Pri rešpektovaní zásady adekvátnosti trestu s prihliadnutím na povahu, závažnosť činu a osobu páchatel'a preto Trestný zákon umožňuje súdu na túto situáciu reagovať možnosťou mimoriadneho zníženia trestu aj pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej zákonom, pričom je dôležité, aby súd jeho uplatnenie vždy argumentačne odôvodnil takým spôsobom, aby nevznikli žiadne pochybnosti o oprávnenosti použitia tohto ustanovenia. V posudzovanej veci však okresný súd takto nepostupoval, keďže vo vzťahu k obžalovanému U. U. neuviedol žiadnu bežne sa nevyskytujúcu (výnimočnú) okolnosť prípadu (resp. viacero takých okolností) alebo také (mimoriadne) pomery páchatel'a, ktoré by vyznievali v jeho prospech a ktoré by mali význam pre mimoriadne zníženie trestu. V tomto smere sa okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku obmedzil na všeobecné konštatovania zdôrazňujúce priznanie obžalovaného, ktoré bez existencie iných okolností prípadu, malo byť kľúčovou skutočnosťou, pre ktorú považoval použitie trestnej sadzby ustanovenej zákonom za neprimerane prísne. Pritom mimoriadne zníženie trestu oprel aj o okolnosti, ktoré sú v neprospech obžalovaného a navyše za okolností, ktoré odôvodnili u neho použitie vyššej trestnej sadzby podľa § 172 ods. 2 písm. e/ Tr. zák. (spáchanie činu vo väčšom rozsahu) a ktoré nielen zvyrazňujú nesprávnosť jeho postupu pri aplikácii § 39 ods. 1 Tr. zák., ale takýto postup pre vyššiu závažnosť spáchaného trestného činu vyplývajúcu práve z hľadiska hodnotenia povahy a charakteru týchto okolností v posudzovanej veci aj vylučujú. Pritom recidíva obžalovaného U. U., ktorý bol už právoplatne odsúdený v inej trestnej veci a teraz posudzovaný obzvlášť závažný zločin spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, vyznievala nielen v jeho neprospech, ale bola zároveň prirážajúcou okolnosťou, na ktorú mal okresný súd prihliadať v zmysle § 37 písm. m/ Tr. zák. a ktorá pri existencii len jednej poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. l/ Tr. zák. odôvodňovala preto postup podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. a nie aj podľa § 38 ods. 3 Tr. zák.

Pokiaľ ide o pomery páchatel'a, ktoré by boli tak pozoruhodné, že by boli dôvodom na aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., tieto u obžalovaného nie sú dané. Za pomery páchatel'a (v podstate za pomery osobitného zreteľa) treba považovať rodinné a osobné pomery, ktoré sú v stave u každého páchatel'a pri uložení trestu vyvolať osobitne citeľný dopad. V podstate ide o pomery (rodinné, osobné), ktoré existujú nie v čase páchania činu, ale v čase ukladania trestu a za takéto pomery páchatel'a treba považovať predovšetkým narušený zdravotný stav, starostlivosť o početnú rodinu a skutočnú odkázanosť viacerých osôb na príjem zo zárobkovej činnosti páchatel'a. O takúto situáciu však u obžalovaného nejde a preto aplikácia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody z hľadiska pomerov páchatel'a neprichádzala do úvahy.

Okolnosťami prípadu z hľadiska použitia § 39 ods. 1 Tr. zák. sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možností nápravy páchatel'a. Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody možno tiež odôvodniť i okolnosťami, ktoré sú znakom príslušnej skutkovej podstaty trestného činu, pokiaľ ich význam alebo intenzita, ktorou boli naplnené, výraznejšie vybočujú z obvyklých prípadov takýchto trestných činov a preto odôvodňujú zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu, pričom medzi takéto skutočnosti by bolo možné zaradiť napr. spáchanie trestného činu pod tlakom závislosti alebo podriadenosti, spáchanie trestného činu pod vplyvom hrozby alebo nátlaku, či pod vplyvom ťaživých rodinných pomerov, ktoré si páchatel' nezavinil sám. Za okolnosti prípadu, ktoré by si zasluhovali osobitnú pozornosť a ktoré by umožňovali aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., možno teda v niektorých prípadoch považovať aj viac významných poľahčujúcich okolností, medzi nimi z hľadiska možností nápravy páchatel'a aj jeho priznanie sa k trestnému činu a jeho úprimné oľutovanie, pritom pri nedostatku prirážajúcich okolností a najmä za predpokladu, že nie sú dané okolnosti, ktoré podmieňujú použitie vyššej trestnej sadzby a pokiaľ táto bola v konkrétnom prípade aj použitá. Aj Trestný zákon účinný od 1.1.2006 z hľadiska konštantnej rozhodovacej praxe súdov naďalej vychádza zo zásady, že mimoriadne znížiť trest z dôvodov okolností prípadu pod dolnú hranicu prípustnej trestnej sadzby zvýšenej na základe okolnosti, ktorá to podmieňuje, je vylúčené.

V posudzovanej veci u obžalovaného prevažujú v rozhodnej miere okolnosti vyznievajúce v jeho neprospech. Obžalovaný U. U. neoprávnené kúpil a prechovával marihuanu v množstve 1,99 kg zodpovedajúcom minimálne 11.030 obvykle jednorazovým dávkam drogy s celkovou hodnotou najmenej 19.901,30 Eura, z čoho je zrejmé, že táto bola určená na ďalšiu distribúciu, z ktorej mal pritom aj

obžalovaný výrazný finančný profit. Toto množstvo a hodnota zaistených dávok drog teda výrazne prevyšuje pojem „spáchanie činu vo väčšom rozsahu“ tvoriaci znak kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu podľa § 172 ods. 1, 2 písm. e/ Tr. zák. Obžalovaný navyše vo svojej výpovedi priznal, že nákup omamnej látky vykonával viackrát, avšak ďalšie skutočnosti týkajúce sa osôb, ktoré drogu od neho odoberali, resp. komu ju predával a akým spôsobom sa distribuovala medzi konzumentov, odmietol uviesť. Obžalovaný sa síce priznal k žalovanému skutku, jeho priznanie sa však týkalo len 1,99 kg marihuany, pri prevoze ktorej bol zadržaný políciou, ale k objasneniu, resp. k rozkrytiu celej distribučnej siete neprispel. Obžalovaný spáchal trestný čin závažnejším spôsobom konania, teda za okolností podmieňujúcej použitie vyššej trestnej sadzby a vyjadrujúcej tak z hľadiska hodnotenia jej povahy a charakteru vyššiu závažnosť trestného činu a právoplatným výrokom o vine ho okresný súd uznal za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. (spáchanie činu vo väčšom rozsahu). Samotná okolnosť, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom v rámci vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. sa priznal k trestného činu a oľutoval jeho spáchanie, nemohla byť preto dôvodom na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 1 Tr. zák.. Prokurátorka v písomnom odôvodnení odvolania v tomto smere dôvodne poukázala na to, že priznanie obžalovaného k trestnému činu a jeho oľutovanie nepredstavuje žiadnu mimoriadnu okolnosť, ktorá by v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zák. odôvodňovala zníženie trestu pod dolnú hranicu zákonnej trestnej sadzby. Táto okolnosť sama osebe má len povahu poľahčujúcej okolnosti, na ktorú je potrebné v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zák. prihliadať pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, vrátane korekcií trestnej sadzby podľa § 38 ods. 3 a nasl. Tr. zák. a v prípade absencie konkrétne vymedzených okolností prípadu, resp. mimoriadnych pomerov páchatel'a zákon vylučuje, aby sa obžalovanému postupom podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. mimoriadne znížil trest odňatia slobody len na základe okolnosti, že sa obžalovaný k činu priznal a tento oľutoval. Výhoda zníženia trestu (aj to len v miere obmedzenej ustanovením § 39 ods. 4 Tr. zák.) nie je obžalovanému, ktorý sa k činu priznal, upretá, avšak v takom prípade musia byť zároveň splnené podmienky konania o dohode o vine a treste (§ 39 ods. 2 písm. d/ Tr. zák.). V rámci vedenia tohto konania pritom obžalovaný nezískava žiadnu záruku, že mu bude uložený trest vo výmere nižšej, ako je v zákone ustanovená trestná sadzba, pričom vhodnosť konania o vine a treste v konečnom dôsledku posudzuje výhradne prokurátor a nie obvinený. V zmysle ustanovení §§ 231, 232 ods. 1 a nasl. a § 331 a nasl. Tr. por. upravujúcich konanie o dohode o vine a treste môže totiž výhradne prokurátor začať konanie o dohode o vine a treste, iba prokurátor je oprávnený v prípravnom konaní uzavrieť s obvineným dohodu o vine a treste a podať návrh súdu na jej schválenie a súd je oprávnený posudzovať až návrh dohody o vine a treste už uzavretej prokurátorom a obvineným z hľadísk potrebných pre rozhodnutie, či dohodu o vine a treste schváli, neschváli alebo odmietne pre jej neprimeranosť alebo ak ju nepovažuje za spravodlivú. Nie je však oprávnený nariadiť prokurátorovi začať konanie o dohode o vine a treste, ani nahrádzať nesúhlas prokurátora s konaním o dohode o vine a treste. Nie je preto v súlade so zákonom právny názor obhajoby obžalovaného, ktorý akceptoval aj okresný súd a podľa ktorého u obžalovaného, ktorý sa k činu priznal na hlavnom pojednávaní v rámci vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. a ktorý inak nespĺňa podmienky na postup podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. a ani podľa § 39 ods. 2 písm. d/ Tr. zák., môže súd mimoriadne znížiť trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby postupom podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. aj v prípade, ak k dohodovaciemu konaniu nedôjde (napr. len z dôvodu na strane prokuratúry) a pritom možno považovať jeho prístup k spáchanej trestnej činnosti za praktický rovnaký ako postoj obžalovaného v konaní o dohode o vine a treste. Dohoda o vine a treste je vždy výrazom konsenzu medzi obvineným a prokurátorom (v zákonom stanovených prípadoch aj poškodeného alebo inej oprávnenej osoby), ktorý by mal vždy predmetnú trestnú vec posudzovať v zmysle kritérií obsiahnutých v §§ 4 a 5 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 619/2005 Z. z. (pri zvažovaní vhodnosti konania dohody o vine a treste je povinný okrem priznania a iných podmienok prihliadať nielen na prejavenu ľútosť a pocit viny obvineného a jeho ochotu dobrovoľne prevziať zodpovednosť za svoje konanie, ale aj na ochotu obvineného spolupracovať pri vyšetrovaní iných obvinených osôb) a v prípade ich nesplnenia by prokurátor nemal pristúpiť k uzavretiu dohody o vine a treste, a to bez ohľadu na záujem obvineného dohodnúť sa o vine a treste. Za tejto situácie pri úvahách o aplikácii ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. sa preto nemožno stotožniť s názorom o potrebe uplatňovania rovnakého a teda spravodlivého prístupu voči obvineným, ktorí sa priznali na hlavnom pojednávaní a u ktorých nedošlo k dohodovaciemu konaniu. Presadzovanie tohto prístupu totiž prehliada osobitosti konania o dohode a vine a treste, ktoré nie je možné zamieňať, ani vzájomne nahrádzať s inštitútom mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. Obidva postupy sa vyznačujú špecifickými, zo zákona danými podmienkami, od splnenia ktorých sa odvíjajú aj následné rozhodnutia o tom, či sa môže a bude aplikovať ustanovenie § 39 ods.

1 Tr. zák. alebo sa pristúpi k realizácii konania o dohode o vine a treste. Na toto konštatovanie nemá pritom vplyv skutočnosť, že trestná sadzba odňatia slobody v kvalifikovanej skutkovej podstate trestného činu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. je výrazne progresívna, keď dolná hranica trestu odňatia slobody 10 rokov je v základnej skutkovej podstate tohto trestného činu podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. hranicou hornou. Progresivita trestných sadzieb nemá priamy súvis s mimoriadnym znížením trestu alebo s konaním o dohode o vine a treste, ale sa odvíja od závažnosti činu, čo je kategória vlastná každému trestnému činu. Ak sa zvyšuje závažnosť činu, dochádza súčasne k sprísneniu trestnej sankcie obsiahnutej v kvalifikovaných skutkových podstatách konkrétneho trestného činu, pričom táto progresivita plne zodpovedá požiadavkám na vyváženosť viny a trestu.

Vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti neboli u obžalovaného U. splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., preto odvolacie námietky prokurátorky odvolací súd považoval za opodstatnené a v celom rozsahu ich akceptoval. Vzhľadom na právny záver o vine mal totiž okresný súd pri správnom postupe ukladať obžalovanému U. U. trest odňatia slobody podľa trestnej sadzby ustanovenej v § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. a § 38 ods. 2 Tr. zák. v rozpätí od 10 do 15 rokov, teda s prihliadnutím na rovnaký pomer pohľadujúcich a priťažujúcich okolností - jedna pohľadujúca okolnosť (priznal sa k spáchaniu trestného činu a úprimne ho oľutoval) a jedna priťažujúca okolnosť (bol už za trestný čin odsúdený) a pritom bez použitia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák..

Na základe uvedených dôvodov odvolací súd na podklade dôvodne podaného odvolania prokurátorky podaného v neprospech obžalovaného zrušil podľa § 321 ods.1 písm. d/, ods. 2 Tr.por. napadnutý rozsudok vo výrokoch o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a pochybenie okresného súdu napravil tak, že uložil obžalovanému U. U. nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov so zaradením podľa 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Takto stanovený trest podľa odvolacieho súdu zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, 4 a 5 Tr. zák., konkrétnej vysokej miere závažnosti spáchaného trestného činu vyplývajúcej z jeho povahy a spôsobu spáchania, zisteným pohľadujúcim a priťažujúcim okolnostiam, ako aj pomerom obžalovaného a možnosťami jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou. Na výkon uloženého trestu zaradil obžalovaného U. U. ako páchatel'a obzvlášť závažného zločinu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia, pretože už jeho zaradenie do tohto ústavu okresným súdom bolo správne a v súlade s ustanovením § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. Z hľadiska doteraz uvedených dôvodov, na podklade ktorých odvolací súd rozhodol v neprospech obžalovaného, je zrejmé, že odvolacie námietky obžalovaného U. U. nepovažoval za opodstatnené, nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo výrokoch o treste a o spôsobe jeho výkonu v prospech obžalovaného na podklade ním podaného odvolania a preto odvolanie obžalovaného U. U. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.